

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 135(1)(a) Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost⁽¹⁾ (UL L 347, str. 1) razlagati tako, da oprostitev, navedena v tej določbi, velja za storitve, kakršne so te v obravnavani zadevi, ki jih za zavarovalnico opravi tretja oseba v imenu in za račun zavarovatelja, pri čemer tretja oseba ni v nikakršnem pravnem razmerju z zavarovancem?

⁽¹⁾ UL L 347, str. 1.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Okresný súd Dunajská Streda (Slovaška)
2. februarja 2015 – Home Credit Slovakia a. s./Klára Bíróová**

(Zadeva C-42/15)

(2015/C 155/10)

Jezik postopka: slovaščina

Predložitevno sodišče

Okresný súd Dunajská Streda

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Home Credit Slovakia a. s.

Tožena stranka: Klára Bíróová

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba pojma „na papirju“ in „drugi trajni nosilec podatkov“ iz člena 10(1) [v povezavi s členom 3(m)] Direktive 2008/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2008 o potrošniških kreditnih pogodbah in razveljavitvi Direktive Sveta 87/102/EGS (UL L 133, 22.5.2008, str. 66; v nadaljevanju: Direktiva 2008/48/ES) razlagati tako, da zajemata

- ne le besedilo (fizično „hard copy“) dokumenta, ki sta ga podpisali pogodbeni stranki in ki naj bi vseboval podatke (informacije), zahtevane v členu 10(2), točke od (a) do (v), navedene direktive, temveč tudi
- kateri koli drugi dokument, na katerega napotuje navedeno besedilo in je na podlagi nacionalnega prava sestavni del pogodbenega dogovora (na primer dokument, ki vsebuje „splošne pogoje pogodbe“, „kreditne pogoje“, „seznam stroškov“, „načrt za obročno odplačevanje“, ki ga je pripravil kreditodajalec), čeprav tak dokument kot tak ne izpolnjuje zahteve po „pisni obliki“ v skladu z nacionalnim pravom (na primer, ker ga nista podpisali pogodbeni stranki)?

2. Glede na odgovor na prvo vprašanje:

Ali je treba člen 10(1) in (2) Direktive 2008/48/ES v povezavi z njenim členom 1, v skladu s katerim je cilj navedene direktive popolna uskladitev na zadevnem področju, razlagati tako, da nasprotuje zakonodaji ali nacionalni praksi, ki

- določata, da so vsi podatki pogodbe, določeni v členu 10(2), od (a) do (v), zajeti v enem samem dokumentu, ki izpolnjuje zahtevo po „pisni obliki“ v skladu s pravom zadevne države članice (to je načeloma v dokumentu, ki ga podpišeta pogodbeni stranki), in

— ne priznavata polnih pravnih učinkov pogodbe o potrošniškem kreditu samo zato, ker del navedenih podatkov ni zajet v takem podpisanem dokumentu, čeprav so ti podatki (ali njihov del) vsebovani v ločenem dokumentu (na primer dokumentu, ki vsebuje „splošne pogoje pogodbe“, „kreditne pogoje“, „seznam stroškov“, „načrt za obročno odplačevanje“, ki ga pripravi kreditodajalec), pri čemer (i) na tak dokument napotuje sama pisna pogodba, (ii) so izpolnjeni pogoji, določeni z nacionalnim pravom za vključitev takega dokumenta kot dela pogodbe, in (iii) tako sklenjena pogodba o potrošniškem kreditu v celoti izpolnjuje zahteve po sklenitvi na „drugem trajnem nosilcu podatkov“ v smislu člena 10(1) navedene direktive?

3. Ali je treba člen 10(2)(h) Direktive 2008/48/ES razlagati tako, da je treba podatke, zahtevane s to določbo (natančneje: „pogostost plačil“),

— natančno navesti med pogoji zadevne posebne pogodbe (načeloma z navedbo natančnih datumov (dan, mesec, leto) zapadlosti posameznih obrokov), ali

— zadostuje, da pogodba vsebuje splošno napotilo in objektivno ugotovljive parametre, iz katerih je mogoče razbrati take podatke (na primer določbe „mesečne obroke je treba plačati do 15. dne v posameznem koledarskem mesecu“, „prvi obrok je treba plačati v enem mesecu od podpisa pogodbe in vsak naslednji obrok vedno v enem mesecu od roka za plačilo prejšnjega obroka“ ali druge podobne formulacije)?

4. Če je razlaga iz druge alinee tretjega vprašanja pravilna:

Ali je treba člen 10(2)(h) Direktive 2008/48/ES razlagati tako, da je lahko podatek, zahtevan v tej določbi (natančneje: „pogostost plačil“), naveden tudi v ločenem dokumentu, na katerega napotuje pogodba, ki izpolnjuje zahtevo po pisni obliki (v smislu člena 10(1) navedene direktive), vendar ni nujno, da kot tak izpolnjuje tako zahtevo (torej da načeloma ni treba, da ga podpišejo pogodbene stranke; lahko gre na primer za dokument, ki vsebuje „splošne pogoje pogodbe“, „kreditne pogoje“, „seznam stroškov“, „načrt odplačevanja obrokov“, ki ga pripravi kreditodajalec)?

5. Ali je treba člen 10(2)(i) v povezavi s točko (h) Direktive 2008/48/ES razlagati tako, da

— ni nujno, da kreditna pogodba za določen čas, v skladu s katero se glavnica kredita povrne/odplača v posameznih obrokih, ob sklenitvi za vsak posamezni obrok vsebuje natančno določitev deleža, namenjenega povračilu glavnice kredita, in deleža, namenjenega plačilu rednih obresti in stroškov (to pomeni, da ni nujno, da je podroben načrt za obročno odplačevanje/amortizacijski načrt sestavni del pogodbe), temveč je mogoče te podatke navesti v načrtu za obročno odplačevanje/amortizacijskem načrtu, ki ga kreditodajalec predloži kreditojemalcu na njegovo zahtevo, ali tako, da

— je s členom 10(2)(h) kreditojemalcu zagotovljena dodatna pravica, da zahteva finančni izkaz v obliki preglednice odplačil za natančno določen dan v obdobju veljavnosti kreditne pogodbe, vendar ta pravica pogodbenih strank ne odvezuje obveznosti, da že v samo pogodbo vključijo porazdelitev posameznih načrtovanih obrokov (ki bodo zapadli na podlagi kreditne pogodbe med njenim trajanjem) na odplačilo glavnice ter odplačilo rednih obresti in stroškov, in sicer v individualizirani obliki za vsako zadevno pogodbo?

6. Če je razlaga iz prve alinee petega vprašanja pravilna:

Ali to vprašanje spada na področje popolne uskladitve, določene z Direktivo 2008/48/ES, tako da država članica v smislu njenega člena 22(1) ne more zahtevati, da kreditna pogodba vsebuje natančno določitev deleža vsakega posameznega obroka, namenjenega povračilu glavnice, in deleža, namenjenega plačilu rednih obresti in stroškov (to pomeni, da je podroben načrt za obročno odplačevanje sestavni del pogodbe)?

7. Ali je treba člen 1 Direktive 2008/48/ES, v skladu s katerim je njen cilj popolna uskladitev na zadevnem področju, ali člen 23, v skladu s katerim morajo biti kazni sorazmerne, razlagati tako, da navedena direktiva nasprotuje določbi nacionalnega prava, v skladu s katero je posledica neobstoja večine elementov kreditne pogodbe, zahtevanih v členu 10 (2) Direktive 2008/48/ES, to, da se za podeljeni kredit šteje, da je oproščen obresti in stroškov, tako da mora kreditodajalec kreditodajalcu povrniti samo glavnico, prejeto na podlagi pogodbe?

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Oberlandesgericht Celle (Nemčija)
6. februarja 2015 – Remondis GmbH & Co. KG Region Nord/Region Hannover**

(Zadeva C-51/15)

(2015/C 155/11)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Oberlandesgericht Celle

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka in pritožnica: Remondis GmbH & Co. KG Region Nord

Tožena stranka in nasprotna stranka v postopku pritožbe: Region Hannover

Intervenient: Zweckverband Abfallwirtschaft Region Hannover

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali sporazum med regionalnima ali lokalnima organoma, na podlagi katerega regionalna ali lokalna organa s statutom ustanovita skupno interesno skupnost z lastno pravno osebnostjo, ki odslej v svoji pristojnosti opravlja določene naloge, ki so bile pred tem naloga udeleženih regionalnih ali lokalnih organov, pomeni „javno naročilo“ v smislu člena 1 (2)(a) Direktive 2004/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev⁽¹⁾, če prenos teh nalog zadeva storitve v smislu te direktive in je plačljiv, če interesna skupnost razvija dejavnosti, ki presegajo uresničevanje nalog, ki sta jih pred tem opravljala regionalna ali lokalna organa, in če prenos teh nalog ne spada „med dve vrsti naročil“, ki v skladu s sodno prakso Sodišča (nazadnje: sodba v zadevi Piepenbrock, C-386/11⁽²⁾, ECLI:EU:C:2013:385, točka 33 in naslednje) ne spadata na področje uporabe prava Unije o javnem naročanju, čeprav jih sklenejo javni organi?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen: Ali je vprašanje, ali ustanovitev interesne skupnosti in s tem povezan prenos nalog nanjo izjemoma ne spada na področje uporabe prava Unije o javnem naročanju, odvisno od načel, ki jih je Sodišče razvilo v zvezi s pogodbami med javnim organom in od tega organa pravno ločene osebe, v skladu s katerimi je uporaba prava Unije o javnem naročanju izključena, če organ izvaja nad zadevno osebo nadzor, podoben tistemu, ki ga izvaja nad svojimi službami, in je zadevna oseba hkrati v bistvu dejavna za ta organ ali organe, ki imajo v njem svoje deleže (glej v tem smislu med drugim sodbo v zadevi Teckal, C-107/98⁽³⁾, ECLI:EU:C:1999:562, točka 50), ali pa se uporabijo načela, ki jih je Sodišče razvilo v zvezi s pogodbami, s katerimi je dogovorjeno sodelovanje med javnimi organi, katerih namen je zagotoviti izvajanje naloge javne službe, ki je skupna vsem tem javnim organom (glej sodbo v zadevi Ordine degli Ingegneri della Provincia di Lecce in drugi, C-159/11⁽⁴⁾, ECLI:EU:C:2012:817, točki 34 in 35)?

⁽¹⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 6, zvezek 7, str. 132.

⁽²⁾ ECLI:EU:C:2013:385.

⁽³⁾ ECLI:EU:C:1999:562.

⁽⁴⁾ ECLI:EU:C:2012:817.